

studij u Ljubljani. Još za vrijeme studija radi u Njemačkoj, a potom u Austriji, Iraku, Jordanu te u Libiji gdje realizira veći broj objekata u gradovima Sirte (s D. Fulanovićem) i Jaref (s D. Kelečićem). Sigmundov je libijski opus jedinstveni pokušaj kreativnoga osuvremenjivanja autohtone graditeljske tradicije. U Zagrebu je izradio projekte za građevine različite namjene; posebno se ističe stambeno-poslovna zgrada u Vrapču (1990) u kojoj je na zanimljiv način artikulirao odnos javnoga i privatnoga unutar jedne arhitektonske cjeline. Autor je TVD sustava (transformabilno-varijabilni dizajn proces) racionalizacije i optimalizacije arhitektonske gradnje pomoću standardiziranih elemenata.

F. Vu.

SIKAVICA, Ivan, slikar amater (Stari Grad na Hvaru, 8. I. 1911 — Split, I. II. 1952). Završio srednju tehničku školu u Splitu. Primio je prvu slikarsku pouku od E. Vidovića. Bio je lik. pedagog u Splitu, Kninu, Sinju i Omišu. Slikao u ulju i akvarelu krajolike, portrete i figuralne kompozicije ekspresivnih značajki (*Crveno sunce*, *Portret majke*, *Autoportret*, *Oplakivanje mrtvog sina*). — Samostalno je izlagao 1938. u Splitu, gdje mu je 1953. priredena retrospektivna izložba. Bavio se crtežom i karikaturom.

LIT.: H. Smolčak, Posmrtna izložba Ivana Sikavice, Književni Jadrani, 1953, 13. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988.

R. To.

SIKIRICA, Stipe, kipar (Jabuka kraj Sinja, 29. IV. 1933). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1958, gdje od 1969. predaje kiparstvo. Bio je suradnik Majstorske radionice V. Radauša. Od svojih je prvih radova (*Svirač*, 1962) opredijeljen za figurativni izraz, s primjesom folklornih elemenata zavičajne Cetinske krajine (*Spomenik alkaru* u Sinju, 1965; reljefna kompozicija *Štit veliki vojvode albarskog*, 1978). U portretima i aktovima traži sklad između fizičkih i psihičkih osobina likova (*T. Ladan*, 1972; *J. Kaštelan*, 1975; *Anđelija*, 1976). U složenijim kompozicijama istražuje simbolički ritam idealiziranih oblika (*Mladenci*, 1974; *Igra mladosti*, 1980; *Otvorena vrata*, 1985). Autor mnogih spomenika poginulima u II. svj. r. (Mikanovci, 1958; Orlić kraj Knina, 1966; Glavice, 1971) i poprsja *Blaža Baromića* u Senju i *Vrbniku* te skulpture *Don Mihovila Pavlinovića* u Podgori (sve iz 1994). — Samostalno je izlagao u Rijeci (1961), Zagrebu (1962, 1977, 1994), Beogradu (1964), Splitu (1977, 1979, 1981), Imotskome (1978), Sinju (1981) i Antverpenu (1987). Izradio brončana vrata crkve Gospe Sinjske u Sinju 1987. Bavi se medaljerstvom (*S. Gunjača*, 1979; *Dane*, 1992).

LIT.: J. Laušić, Stipe Sikirica (katalog), Zagreb 1962. — M. Šolman, Stipe Sikirica, Republika, 1965, 9. — Ž. Grum, Suвременa hrvatska umjetnost — poslijeratni period (katalog), Zagreb 1967. — K. Prijatelj, Stipe Sikirica (katalog), Split 1977. — E. Cvetkova, Stipe Sikirica (katalog), Sinj 1981. — J. Baldani, Sikirica, Zagreb 1986. — J. Džurđević, Stipe Sikirica (katalog), Zagreb 1994.

Ž. Sa.

SILA, Zdenko, arhitekt i urbanist (Prag, 2. II. 1915). Arhitekturu studirao u Ljubljani (1934–41, J. Plečnik). Do 1949. radio kao projektant u Ministarstvu narodne obrane u Beogradu, potom u Rijeci. Od 1952. radi u Urbanističkom institutu za Istru i Hrvatsko primorje gdje je 1956–78. ravnatelj. Predaje od 1968. na Višoj tehničkoj školi, na Tehničkome fakultetu te Pedagoškome fakultetu (od 1978) u Rijeci. Bavio se urbanističkim i prostornim planiranjem, pejzažnom arhitekturom te oblikovanjem interijera. Izradio je urbanističke planove za Poreč, Rovinj, Rabac, Labin, Crikvenicu, Rab i Mali Lošinj. Njegov smisao za intervencije u prirodi našao je odraz u memorijalnoj plastici; sa Z. Kolacijem podiže spomenik i grobnicu Vladimira Gortana u Bermu, 1953, te memorijalne spomenike (spomenik oslobođenja Rijeke na Delti, 1955; spomen-kosturnica palih boraca u Parku heroja na Trsatu, 1957), a samostalno mnogobrojne spomenike u Istri, Gorskome kotaru i na kvarnerskim otocima (spomenik poginulim borcima u Viškovu kraj Rijeke, 1959; spomenik »smrznutim partizanima«, 1969). Objavio više stručnih članaka.

BIBL.: *Novi parkovi u Rijeci*, Arhitektura, 1952, 3; *Historijske urbanističke cjeline u Istri i Kvarneru*, Urbs, 1958, 12; *Pejzaži sjeverojadranske regije*, Hortikultura, 1965, 12; *Urbanističko-arhitektonsko projektiranje u specifičnim ambijentima Malog Lošinja*, Zbornik radova Više tehničke građevinske škole, Rijeka 1972; *Njegovanje autohtone arhitekture*, Zbornik radova Fakulteta graditeljskih znanosti, Rijeka 1980.

LIT.: F. Šijanec, Sodobna slovenska likovna umjetnost, Maribor 1961. — V. Ekl, Memorijal dvadeset šest smrznutih partizana u Matić poljani, Arhitektura, 1975, 155. — D. Venturini, Memorijalni opus arhitekta Zdenka Kolacija, ibid.

Ra. Mat.

SILADIN, Branko, arhitekt (Slovenske Konjice, 29. VIII. 1936). Arhitektonski fakultet završio u Zagrebu 1962. Do 1969. djeluje u Njemačkoj, 1968. osniva projektantsku grupu »X« a 1969. grupu »Z« s kojima uspješno sudjeluje na mnogim natjecajima. Potom djeluje samostalno a 1992. osniva projektni biro »Odak-Siladin«.

B. SILADIN, Lapidarij Arheološkoga muzeja u Zagrebu

Većina se Siladinovih projekata bavi obnovom i rekonstrukcijom gradskih prostora u kojima uspijeva ostvariti sintezu povijesnih slojeva i novoga urbanog dizajna (Trg bana Josipa Jelačića, 1981–87, s M. Kranjcom, B. Šerbetićem; Lapidarij Arheološkoga muzeja u Zagrebu, 1985). — Autor je mnogobrojnih projekata javnih zgrada, među kojima se ističu: proširenje škole u Osseburgu, 1961. i administrativna zgrada u Moersu, 1961. u Njemačkoj; Zagrebačko kazalište mladih u Zagrebu, 1975–87; rekonstrukcija i dogradnja osnovne škole »Grad« u Dubrovniku, 1987; zgrada policijske uprave u Krapini, 1995; potom stambenih zgrada u Repelenu u Njemačkoj, 1966. te u Petrinjskoj ul. 31 u Zagrebu, 1995. — U Siladinovu opusu posebno mjesto zauzimaju projekti obiteljskih kuća koje se ističu čistoćom forme i tlocrta te primjenom lokalnih građevnih elemenata (kuće Župančić u Moersu u Njemačkoj, 1968; Vrvilo u Lovranu, 1976; Lazić u Ičićima, 1978; Lazić-Raše na Prekrižju u Zagrebu, 1982; Zrno u Ičićima, 1984; Gospodnetić u Richmondu, SAD, 1988; Biškupić u Sutivanu na Braču, 1993).

Izradio je više spomen-obilježja (spomenik poginulim policajcima u Zagrebu, 1993; znamen 900-te godišnjice Zagreba, 1995), bavi se uređenjem interijera (Mala kavana u Zagrebu, 1988), industrijskim dizajnom (dieselska i električna lokomotiva za tvornicu »Đuro Đaković«, 1963).

Sudjelovao je na mnogim natjecajima: kulturni centar u Skoplju i urbanističko rješenje centra Bitolja (1968), novi velesajam u Skoplju (1969 — s grupom »X«), sveučilišna biblioteka u Sarajevu (1970), Centar Banje Luke (1972 — s grupom »Z«), uređenje Marulićeva i Mažuranićeva trga u Zagrebu (1973, s M. Ujević), urbanističko-arhitektonsko rješenje Iblerova trga u Zagrebu (I. nagrada, 1976, s B. Šerbetićem), robnu kuću u Praškoj ul. u Zagrebu (II. nagrada, 1977, s H. Auf-Franić), uređenje trga u Gajnicama (I. nagrada, 1980), upravna zgrada i krematorij groblja u Drenovi u Rijeci (II. nagrada, 1981), rekonstrukcija stambenih blokova u Südliche Friedrichstadt za »IBA« Berlin (izvedbena nagrada, 1981, s A. Kostelcem), muzej Trigon u Grazu (1988). S M. Hrčićem i T. Odakom radi projekte za jugosl. paviljon u Seville za EXPO 92 (I. nagrada, 1990), te u Zagrebu za Svjetski trgovački centar na Velesajmu (I. nagrada, 1991), a samostalno za uređenje kazališnoga trga (I. nagrada, 1990), stambenu zgradu u Vramčevoj ul. (I. nagrada, 1994) i poslovno-stambeni kompleks Croatia (I. nagrada, 1995). U mnogim studijama posebno se bavi problemima uređenja zagrebačkoga Donjega grada (studija pješačke zone Praška ul. — Gajeva ul. — Bogovićeve ul. — Preradovićev trg, 1970; rekonstrukcija »Zelene potkove«, 1980, s M. Kranjcom, B. Šerbetićem; studija prostora Sinagoge u Praškoj ul., 1989; studija Planićeva prolaza, 1989). — Urednik je časopisa »Čovjek i prostor« (1983–87), te glavni urednik »Arhitekture« (1989–91). Samostalno izlagao u Veneciji (1981), Zagrebu i Ljubljani (1991).

LIT.: S. Knežević, Estetizacija kao sredstvo i cilj, Arhitektura, 1982, 180–181. — Ista, Dva prijedloga, ibid., 180–181. — Ista, Izložba dobitnika Velike nagrade 14. Zagrebačkog